

महासा

महाश्मी, खी, (महावा महादेवा अरमी।
महतो अद्यमौति वा।) व्याचिनशुक्लाश्मी।
यथा,—
“आचिने शुक्लपत्रस्य भवेद् या अद्यमौतिः।
महाश्मीति सा प्रोक्ता देवा; प्रैतिकरा
परा।”

इति कालिकापुराणे ५६ अथायः।
तत्स्यां पूजाविधिः पूजत्वत् उपवासनिवधयस्य
यथा,—

“अद्यम्या रुधिरेमीसंभासाचैः सुगन्धिभिः।
पूजयेद्दहु जातीयैर्बैलभिर्जनैः शिवाम्।
मिन्द्रैः पूजासैर्कृ नामाविधिविलेपनैः।
पुष्टेरनैकजातीयैः पैलैर्हुविधिरपि॥
उपवासं महाश्मी पूजत्वात् समाचरेत्।
यथा तथैव पूतात्मा ब्रती देवीं प्रपूजयेत्।
पूजयित्वा महाश्मी नदम्यो विभिन्नस्था।
विशर्जयेद्गृह्णान् अवयी सावरोत्सवैः।”

इति तत्त्वैव ६० अथायः।

तत्राहुरात्मपूजा। यथा,—

“कथासंस्थे रवाषीये शुक्लाश्मी प्रपूजयेत्।
बोपवासो निश्चार्हे तु महाविभवविस्तरैः।
पूजा च भारमेहीया नक्षत्रे वारदीपि वा।
पशुपतस्य कर्त्तयो गवलाजवधस्था॥”

इति देवीपुराणवचने वारणपदेन पूर्वाधारो-
चते। इति तिथ्यादित्वत्वम्।

महाश्मीः, युं, (महानतिश्यः सदो विषयः;
कुदेहवत्वात्। यहा, महतो हिमाद्रेमंडादेवस्य
वा आसदः निकटवत्तैः।) कुर्वैरः। इति शूद्ध-
माला। (महादीपासदः) अतिनिकटच।

महाश्मीपरः, युं, (महाश्मीतौ वपरच्च।) इहतु
प्रोक्तौमत्यः। अस्य गुणाः। यथा,—
“महाश्मीपरव्यक्तस्तु तिक्तः प्रितकपापदः।
शिशिरो मधुरो रुचो वातसाधारणः स्फुतः।”

इति भावप्रकाशः।

महाश्मीः, खी, (महतो चाचौ समझा च।) एत्यविशेषः। कगदिया इति हिन्दीभावा।
ततुपर्यायः। ओदिनिका २ ओदिनाक्ता १
दक्षा ४ दहा ५ डहवला ६ छुला ७ सज्जन-
जिङ्गा ८ शूतपाकिनी ९ शूतिवला १० शूता-
वला ११ बलोपत्रा १२ बला १३ खिर-
हिही १४ यालजिङ्गा १५। अस्य गुणाः।
मधुरत्वम्। अस्त्रत्वम्। दीप्तवयनाशित्वम्।
युक्ता दुड्गा प्रयोगे लवरदाहनाशित्वम्। इति
राजनिर्वच्छः।

महाश्मीः, युं, (महाश्मीतौ सज्जनैः।) पनसः।
असनद्वचः। इति राजनिर्वच्छः। (पर्यायोऽस्य
यथा, वेदाकरनमालायाम्।

“अजकर्णो वनेसर्जो महाश्मी॑सनसु च।”)
महाश्मीः, युं, (सहते इति। सह + अच्। महान्
सह।) कुलकुड्गः। इति राजनिर्वच्छः। (वाणपृष्ठे इति गौडाहौ प्रसिद्धः। यथास्य
पर्यायः।

“अम्बातोऽखाटनः प्रोक्तस्तथाम्बातक इत्पि।
कुरण्डको वर्णपृष्ठः स एवीक्तो महाश्मीः।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्ववर्णे प्रथमे भागे।)
महाश्मी, खी, (महाश्मी॒+स्त्रिया॑ टाप्।)
मावपर्णैः। (पर्यायोऽस्या यथा,—
“विंहृपृष्ठौ जटिप्रोक्ता मावपर्णैः महाश्मी।
कण्ठात्मा च कानोजी पाण्डुलोमशपर्णिनी॥”

इति वेदाकरनमालायाम्।

पर्यायान्तरं यथा,—

“मावपर्णैः स्त्रयपर्णैः कानोजी हयपुर्णिका।
पाण्डुलोमशपर्णैः च कण्ठात्मा महाश्मी॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्ववर्णे प्रथमे भागे।)

अन्नानश्चः। इत्वमरः १२१४७३। (कुलकः।)

ततुपर्यायो यथा,—

“कुलको भ्रतसर्मुहु इहतुपृष्ठोऽतिकेशः।

महाश्मी कण्ठकाट्टा नौलालिकुलवडुला।”

इति भावप्रकाशस्य पूर्ववर्णे प्रथमे भागे।)

महाश्मीपनं, खी, (महतु वासनम्।)

ब्रतविशेषः। यथा। अथ महाश्मीपनम्।

तत्र इहाश्मीसाम्नपनसुका याज्ञवल्क्यः।

“एषकसाम्नपने द्वयैः घडः योपवाचकः।

सप्ताहेनैव क्लच्छोऽयं महाश्मीपनः स्फुतः।

एततु सप्ताहसाम्नम्। जावालः।

“गोमूर्चं गोमयं चौरं दधि सप्तैः कुशोदकम्।

एककैं क्रमशोऽश्रीयाद्वैरोरात्रमभोजनम्।

क्लच्छः साम्नपनो नाम सर्वप्राप्यग्रामः।

एकैकेमतदेवं हि चिराच्च सुप्रयोजयेत्।

चतुर्थोपवसेदन्वयं महाश्मीपने विधिः।”

एततु सप्ताहसाम्नपनसुका एकविश्विति-

दिवसाध्यं महाश्मीपनसुकम्। महाश्मी-

पनं धेहुष्टकदानसमम्। जावालोत्तमहा-

श्मीपनस्य एकविश्वितिदिवसाध्यत्वे न सप्ताह-

साध्यसाम्नपनात् चिरुष्टलाभमहाश्मीपने धेहु-

ष्टकं देयम्। इति प्रायश्चित्तविवेकः।

महाश्मीरः, युं, (महान् चारः स्त्रिरौशी यस्य।)

इत्वश्वेतिरः। इति राजनिर्वच्छः।

महाश्मीरः, खी, (महतु ततु चाहस्त्रचैः।)

अतिवलाक्तारक्तवल्क्यम्। अतिश्वयदः। इति

चाहस्त्रश्वद्वये मेदिनी। से, ४५। (महतु

साहस्रमत्र।) अतिदुर्घृतकर्मस। अतिश्वदेवः।

इति चाहस्त्रश्वद्वये देमचकः। ३। ४००।

महाश्मीरः, चि, (महानतिश्यः चाह-

विकः।) चौरः। इति कैचित्। अतिचाहस-

त्रुत्वः। चलोपूर्वापहारकः। यथा,—

“चाटतस्त्ररुद्वृत्तमहाश्मीरःिकादिभिः।

प्रीथमानाः प्राचा रघेत् कायस्त्रेषु विशेषतः।”

इति चाहस्त्रवल्क्यवचनम्।

चाटाः प्रतारकाः विचास्य ये परधनमप-

द्वरन्ति। प्रच्छम्भापहारिणः तस्त्रराः। दुर्वृत्ताः

हन्त्रालिकतवाद्यः। सहो चलं सहस्रा-

वलेन लतं साहस्रं महस्त ततु साहस्रमहा-

श्मीसं तेन वर्तन्ते इति महाश्मीरःिकाः।

प्रसह्यापहारिणः। इति मिताचरायामाचा-
राधायः १।

महासिंहः, युं, (महान् सिंह इव।) शरभः।

इति राजनिर्वच्छः। (महाश्मीसौ सिंहच।)

हहत्सिंहः। स च देवीबाहगम्। यथा,—

“उत्ताय च महासिंहं देवी चक्रमधावत्।”

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्मम्।

महासुखं, खी, (महतु सुखमस्मिन्।) शङ्कारः।

इति निकाळशेषः। (महत्तु सुखम्।)

अतिश्वयानन्दः। महतु सुखमस्य तहति, च।

महासुखः, युं, (महतु सुखं इन्द्रवानन्दोऽस्य

अमाद् वा।) बुहः। इति निकाळशेषः।

महासुगन्धा, खी, (महान् सुगन्धोऽस्याः।) गन्धनाकली। इति राजनिर्वच्छः। (यथा,

सुश्रुते। उत्तरत्वे २६ अथाये।

“महासुगन्धामयथा पालिन्दौष्ट्रामयिताम्।

श्रीतांश्चात्र परीषेद्वाकृ द्रदेहानन्दो यजयेत्।”

अतिसुगन्धयुक्ते च।

महासुखाया, खी, (महातीव सुख्या।) वासुका।

इति राजनिर्वच्छः। अतिश्वयसुख्ये, च।

महासेनः, युं, (महतो सेना यस्य।) कार्तिकेयः।

इत्वमरः १११११। (यथा अनवर्चरात्म्ये १११२।

“महासेनो यस्य प्रमदयमद्यासहपरः;

प्रेरमुक्तो जीवन्दिविर श्रुतजन्मा समभवत्।

इमाच्च चत्वार्णा भुजवनमहादुर्गविशमा

मयं वैरी वारानजयदुर्गविश्वात् वसुमतीम्।”

महतो सेना अशुचरोऽस्य।) शिवः। इति

महाभारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रम्। महा-

सेनापतिः। इति मेदिनी। नै, २०१। (यथा

महाभारते ५। ११। १।

“स च राजा दशर्णेषु महानाश्मीतु सुदर्जयः।

हिरण्यवर्मा दुर्वृत्तो महासेनो महामनः।”

दुर्वृत्तेषुपिलविशेषः। इति देमचकः। राज-
विशेषः। यथा, कथासिद्धिवागरे १११३।

“जयसेनस्य तस्याथ पुत्रोऽप्रतिमदोर्जः।

सप्तदप्तो महासेनानाम शृण्तिकञ्जरः।”

महासुखाया, खी, (महान् सुखः शास्त्रावधि-
भागो यस्याः।) जन्मृत्युः। इति राजनिर्वच्छः।

(महान् सुख्योऽस्य।) दुर्वृत्तस्त्रयुक्ते च।

महाश्मीली, खी, (स्त्राल+“जागपदकुचंगीये-
लादि” ४। १। ४२। इति डौष्। महतो
स्त्रीली।) एषिवी। इति शूद्धमाला। शैद्ध-
स्यान्तरः।

महाश्मीशः, युं, (महतो लालः अस्त्रिव्यवनामौ।)

कर्त्ता। इति देमचकः। ३। ४६५।

महास्त्रौ, [त] युं, (महती स्त्रौ अस्त्रिमाला।

सा अस्त्रस्त्रेति विनिः।) शिवः। इति महा-

भारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रम्। १११२। १३।

महाश्वनः, युं, (महान् श्वनः शूद्धो यस्य।

महाश्वर्यम्। इति चिकाळशेषः। (महाग-
स्वनः।) दुर्वृत्तः। तद्युक्ते, च। (यथा,

महाभारते ५। १५। ५।